

Интервью Теодоры Янници Афинскому-Македонскому Агентству
Новостей об «Антигоне» Софокла, которая путешествует по России.
Воскресенье, 4 марта 2018, 11:42

<http://www.amna.gr/mobile/article/235963/I-D-Giannitsi-sto-APE-MPE--gia-tin-Antigoni-tou-Sofokli-pou-taxideuei-sti-Rosia>

Теодора Янници - энергичный историк и актриса, человек, посвятивший свою жизнь продвижению греко-российским связям и отношениям со времен античности по сегодняшний день. Молодая девушка, которая в 1989 году прибыла в Москву учиться на Историческом факультете Московского Государственного Университета имени М.В.Ломоносова, получив стипендию от Общества «Отчизна», всемирной ассоциации российской-советской диаспоры, поскольку ее отец родился в исторической Тавриде, в Крыму.

«Греческий мир в конце 18-го - начале 20-го веков по российским источникам», тема моей кандидатской диссертации» объясняет Теодора Янници в своем интервью Афинскому-Македонскому Агентству Новостей. Затем последовала учеба на Актерском ф-те Российской Академии Театрального Искусства - РАТИ-ГИТИС...

Получая образование в двух высших учебных заведениях, которые взаимодополняли и взаимообогащали друг друга, Теодора Янници рассказывает Афинскому-Македонскому Информационному Агентству: «История, литература, театр – все это вместе представляет культуру, школу, образование ... Изучая эти дисциплины мы познаем прошлое, для того, чтобы лучше понимать настоящее и предвидеть будущее. Для того, чтобы становиться лучшие ... Мы занимаемся искусством чтобы прикасаться, прислониться к общечеловеческим ценностям, к великим и вечно актуальным посылам, пронизывающим античную драматургию наших классиков ".

Беспокойная, вечно двигающаяся гречанка Москвы является одновременно директором Греческого Культурного Центра (ГКЦ) с высокой активностью на всей территории необъятной России.

«Со студенческих лет у меня была мечта о создании центра, продвигающего греческую культуру в России, стране, которую я считаю своей второй родиной. Сегодня, после 12 лет работы и деятельности, могу констатировать тот факт, что проводится работа национального масштаба», говорит она и добавляет: «В России имеется благодатная, плодородная почва для изучения эллинистики, для греческих учений. В последние годы мы принимаем до 1500 заявок ежегодно на изучение греческого языка. Тем не менее, из-за ограниченности инфраструктуры, мы не в состоянии принять всех

желающих. Мы взаимодействуем с 11 очагами по распространению греческого языка, со школами, университетами, библиотеками, музеями, фондами ... Нам удастся принимать порядка 650 учащихся; в среднем еженедельно работают 25-30 языковых групп. Каждая группа занимается два раза в неделю по 1,5 часа или один раз в неделю три часа подряд".

«Параллельно работает Танцевальный Коллектив, в репертуаре которого более 90 танцев со всего греческого мира, из материковой и островной Греции, из Каппадокии, Анатолии, Понта ... На ежемесячной основе мы проводим лекционные курсы по греческой истории, по литературе, по истории искусства, по истории церкви ... Уже проводили три греческих кинофестиваля и развиваем театральные проекты. Мы гордимся тем, что расширяем нашу деятельность в регионы России, за пределами Москвы, где пятый театральный сезон на сцене идет наша постановка «Антигона» по Софоклу», подчеркивает Афинскому-Македонскому Информационному Агентству госпожа Янници.

В исторической Тавриде – в нынешнем Крыму – который древние греки заселили в 7-ом веке до н.э., в прошлом году была поставлена пьеса Еврипида «Троянки» в постановке греческого режиссера Ангелоса Сидератоса и на музыку греческого композитора Никоса Ксантулиса. Пьеса актуальная с наимоощнейшим, глубочайшим антивоенным посылом. Великое произведение Еврипида будет показано 12 марта в Москве, в рамках дней Крыма в российской столице.

Монументальный Еврипид, будет представлен 12 марта в Москве, в рамках дней Крыма в российской столице. Также в прошлом году, рассказывает госпожа Янници, в Омске Сибири была поставлена еще одна пьеса Еврипида, «Ипполит», «который посчастливилось быть включенной в список 50 лучших драматических спектаклей России на престижнейшем театральном Фестивале “Золотая маска”».

Лирическая Антигона в Греции

Относительно представлений-спектаклей в Греции, г-жа Янници рассказывает Афинскому-Македонскому Информационному Агентству: «это инициатива доброго друга Никоса Ксантулиса, сочинившего музыку для наших постановок «Антигона» и «Троянки». Мы представим «Антигону» в виде театрализованной читки в театре *Олвио* в Афинах 5 марта и в Аргосе 10 марта, выявляя красоту музыки в звучании античной лиры, в виртуозном исполнении что столь виртуозно воплощает является инициативой Никос Хантхаулис друга, который написал музыку для Антигоны и Троянской женщин. Мы представим в форме, соответствующая Антигона, театр *Olvio* в

Αφίναх 5 марта и Argos 10 марта, в результате чего музыки к древнему
обработки чрезвычайно Ник Xanthoulis, лирам, который изучал и погружен в
древнегреческой музыке " .

Κασательνο диалектической связи между греческим и русским миром,
Теодора Янници рассказывает Афинскому-Μακεδονскому
Информационному Агентству: «Κοгда мы играем нашу «Αντιγόνου» в
древнем Παντικαπέе, на античном Πριτανее 4-го века до нашей эры, на фоне
античных колонн, мы возвращаемся *на свои родные земли*, которые населили
древние греки в VII-VI веке до н.э. И мы возвращаемся к древнегреческой
драматургией; возвращаемся с такими великими посылами любви,
добродетели, альтруизма, мира ... И не случайно, директор Фестиваля на
античном Πριτανее приветствует гостей «в старейшем городе России»,
Παντικαπέе, в нынешнем Керчи, основанном греками в 6-ом веке до нашей
эры " .

И подытоживая, она подчёркивает: «Наше соприкосновение берет свое
начало со времен античности...; а с принятием Χристианства на Руси, эти
связи становятся непоколебимыми на века».

Η Δ. Γιαννίτση στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, για την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή που «ταξιδεύει»
στη Ρωσία

Κυριακή 4 Μαρτίου 2018, 11:42

<http://www.amna.gr/mobile/article/235963/I-D-Giannitsi-sto-APE-MPE--gia-tin-Antigoni-tou-Sofokli-pou-taxideuei-sti-Rosia>

Δώρα Γιαννίτση, η δραστήρια ιστορικός και ηθοποιός που έχει
αφιερώσει τη ζωή της στην ανάδειξη των ελληνορωσικών σχέσεων από
την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Η νεαρή κοπέλα που το 1989 έφθασε στη
Μόσχα για να σπουδάσει στην ιστορική σχολή του πανεπιστημίου
Λομονόσοφ, με υποτροφία του συλλόγου της απανταχού ομογένειας,
αφού ο πατέρας της γεννήθηκε στην ιστορική Ταυρίδα, τη σημερινή
Κριμαία.

«Ο ελληνικός κόσμος στα τέλη του 18ου ως τις αρχές του 20ου αιώνα,
είναι η διδακτορική μου εργασία μετά την ολοκλήρωση των σπουδών»,
εξηγεί η Δώρα Γιαννίτση μιλώντας στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό
Πρακτορείο Ειδήσεων. Στη συνέχεια έρχονται οι σπουδές στο τμήμα
υποκριτικής της Ρωσικής Ακαδημίας Θεατρικών Τεχνών (...).

Με σπουδές σε δυο ανώτατες σχολές που αλληλοσυμπληρώνονται, που δεν είναι «ξένες» η μια από την άλλη η Δώρα Γιαννίτση τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ: «Ιστορία, λογοτεχνία, θέατρο αυτά μαζί είναι πολιτισμός, είναι σχολείο, είναι παιδεία... Τα μελετούμε για να μαθαίνουμε, να αφουγκραζόμαστε το παρελθόν ώστε να κατανοούμε το παρόν και να ανιχνεύουμε το μέλλον. Για να γινόμαστε καλύτεροι... Κάνουμε τέχνη για να προσεγγίζουμε τις πανανθρώπινες αξίες με τα τεράστια μηνύματα που περνάνε μέσα από την αρχαία δραματουργία των κλασικών μας».

Η αεικίνητη Ελληνίδα της Μόσχας είναι ταυτόχρονα διευθύντρια του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (ΚΕΠ) με πλούσια δράση σε ολόκληρη την επικράτεια της απέραντης Ρωσίας.

«Από τα φοιτητικά μου χρόνια είχα το όνειρο της δημιουργίας ενός Κέντρου που θα ασχολείται με την ανάδειξη του ελληνικού πολιτισμού στη Ρωσία, χώρα που τη θεωρώ ως δεύτερη πατρίδα μου. Σήμερα, μετά από 12 χρόνια δράσης μπορώ να πω ότι γίνεται ένα έργο εθνικής εμβέλειας», λέει και προσθέτει: «Στη Ρωσία είναι καρποφόρο το έδαφος για ελληνικές σπουδές. Τα τελευταία χρόνια δεχόμαστε μέχρι και 1500 αιτήσεις για συμμετοχή στα μαθήματα ελληνικών. Όμως, λόγω των περιορισμένων υποδομών δεν καταφέρνουμε να τους καλύπτουμε όλους. Συνεργαζόμαστε με 11 εστίες διάδοσης της ελληνικής γλώσσας, με σχολεία, πανεπιστήμια, βιβλιοθήκες, μουσεία, ιδρύματα... Καταφέρνουμε να απορροφούμε έως 650 άτομα σε 25-30 τμήματα που λειτουργούν εβδομαδιαία. Δυο μαθήματα από 1,5 ώρα το καθένα, ή ένα μάθημα τριών ωρών».

«Παράλληλα, λειτουργούμε τμήματα χορού. Το συγκρότημα μας γνωρίζει πάνω από 90 χορούς από ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα, από την Καππαδοκία, την Ανατολία, τον Πόντο... Σε μηνιαία βάση έχουμε κύκλους διαλέξεων για την ελληνική ιστορία, τη λογοτεχνία, την ιστορία τέχνης, ιστορία της εκκλησίας... Έχουμε κάνει τρία φεστιβάλ ελληνικού κινηματογράφου και θεατρικές παραστάσεις. Είμαστε περήφανοι που ανοιγόμαστε σε περιοχές της Ρωσίας, πέρα από τη Μόσχα όπου για πέμπτη συνεχή χρονιά παίζεται η παράσταση της Αντιγόνης του Σοφοκλή», τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η κ. Γιαννίτση.

Στην ιστορική Ταυρίδα -τη σημερινή Κριμαία- που οι αρχαίοι Έλληνες εποίκησαν τον έβδομο αιώνα πχ ανέβηκαν πέρσι οι Τρωάδες με σκηνοθέτη τον Άγγελο Σιδεράτο και μουσικοσυνθέτη το Νίκο Ξανθούλη. Ένα έργο επίκαιρο με βαθιά αντιπολεμικά μηνύματα. Το μνημειώδες αυτό έργο του Ευριπίδη, θα παρουσιαστεί στις 12 Μαρτίου, στη Μόσχα, στο πλαίσιο των ημερών της Κριμαίας στη ρωσική πρωτεύουσα. Επίσης,

πέρσι, όπως λέει η κ. Γιαννίτση, ανέβηκε στο Ομσκ της Σιβηρίας, ο Ιππόλυτος, επίσης έργο του Ευριπίδη «που είχε την τύχη να συμπεριληφθεί στον κατάλογο των 50 καλύτερων θεατρικών παραστάσεων της Ρωσίας που θα παρουσιαστούν στο εγκυρότερο φεστιβάλ με την επωνυμία, Χρυσή Μάσκα».

Λυρική Αντιγόνη στην Ελλάδα

Αναφερομένη στις παραστάσεις της Αντιγόνης στην Ελλάδα η κ. Γιαννίτση λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ «είναι μια πρωτοβουλία του φίλου Νίκου Ξανθούλη που έχει γράψει τη μουσική για την Αντιγόνη και τις Τρωάδες. Θα παρουσιάσουμε σε μορφή αναλογίου την Αντιγόνη, στο θέατρο Όλβιο στην Αθήνα στις 5 Μαρτίου και στο Άργος στις 10 Μαρτίου, αναδεικνύοντας τη μουσική με την αρχαία λύρα που χειρίζεται εξαιρετικά ο Νίκος Ξανθούλης, ο οποίος έχει σπουδάσει και έχει εντρυφήσει στην αρχαία ελληνική μουσική».

Σχετικά με τη διαλεκτική σχέση του ελληνικού και του ρωσικού κόσμου η Δώρα Γιαννίτση λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ: «Όταν παίζουμε στο αρχαίο Παντικάπαιο την Αντιγόνη, στο αρχαίο πρυτανείο του 4ου αιώνα πχ με φόντο τις αρχαίες κολώνες, επιστρέφουμε σε "πάτρια εδάφη" που εποίκησαν οι αρχαίοι Έλληνες τον 7ο-6ο αιώνα πχ. Επιστρέφουμε με αρχαία ελληνική δραματουργία. Με αυτά τα τεράστια μηνύματα της αγάπης, της αρετής, του αλτρουισμού, της ειρήνης... Δεν είναι τυχαίο όταν η διευθύντρια του θεάτρου, Πρυτανείο, στην παρουσίαση μας καλωσορίζει "στην αρχαιότερη πόλη της Ρωσίας", το Παντικάπαιο, τη σημερινή πόλη Κερτς από τον 6ο αιώνα πχ».

Και καταλήγει: «Οι δεσμοί λοιπόν έρχονται από την αρχαιότητα... Από τη στιγμή που οι Ρώσοι ασπάζονται τον χριστιανισμό οι δεσμοί αυτοί γίνονται πλέον ακατάλυτοι ανά τους αιώνες».